



**ROZSUDOK  
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a sudkýň JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci navrhovateľov: 1. **Ing. V.**, bytom S., 2. **E.**, bytom S., 3. **A.**, bytom S., 4. **M.**, bytom S., proti odporcovi: **Mesto Skalica**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn. po 1/2006 zo dňa 12.6.2006, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 32Sp/29/2006 - 47 zo dňa 14.1.2009, takto

**r o z h o d o l:**

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 32Sp/29/2006 - 47 zo dňa 14.1.2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

**O d ô v o d n e n i e**

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie odporcu sp. zn.: po 1/2006 zo dňa 12.6.2006 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Preskúmaným rozhodnutím odporca zastavil konanie o zrejmom zásahu do pokojného stavu, ktorého sa mali dopustiť JUDr. A. a JUDr. I., obidvaja bytom P., neoprávneným zasahovaním do pokojného stavu, prevádzkovaním reštauračného zariadenia a bufetu na letnej terase domu, pretože uvedený skutok nie je možné prejednať. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že mal za preukázané, že na Stavebnom úrade mesta Skalica sa vedie konanie o návrhu vlastníkov predmetnej nehnuteľnosti, ktorými sú JUDr. A. a JUDr. I. na zmenu v užívaní stavby v zmysle § 85 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), v rámci ktorého stavebný úrad vyzval vyššie uvedených vlastníkov na neodkladné ukončenie činnosti reštauračnej prevádzky vo dvore domu z dôvodu, že rozhodnutie o zmene účelu užívania stavby,

spočívajúcej v zmene na prevádzkovanie reštauračného zariadenia, nie je právoplatné. S ohľadom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že pokiaľ je v tesnom susedstve rodinných domov vo vlastníctve navrhovateľov prevádzkované reštauračné zariadenie bez riadneho povolenia nielen stavebného úradu v zmysle § 85 stavebného zákona, ale aj bez povolenia príslušného úradu verejného zdravotníctva, môže dochádzať k zásahu do pokojného stavu vlastníkov susedných rodinných domov v zmysle § 5 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru krajského súdu bude povinnosťou odporcu vykonať dokazovanie, pokiaľ ide o preukázanie, či v predmetnej nehnuteľnosti je prevádzkované reštauračné zariadenie na základe riadnych povolení, či prevádzkovaním tohto zariadenia nedochádza k porušovaniu nočného klúdu a pokojného stavu a či jeho prevádzkovaním nedochádza k neprimeranému zásahu do vlastníckych práv navrhovateľov. Uviedol, že pokiaľ sa preukáže, že prevádzkovaním reštauračného zariadenia dochádza k zrejmemu zásahu do pokojného stavu navrhovateľov, bude povinnosťou odporcu vydať rozhodnutie, ktorým zakáže prevádzkovanie predmetného reštauračného zariadenia do času právoplatnosti konania o povolení zmeny v užívaní stavby, pričom rozhodnutie musí obsahovať náležitosti podľa § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že navrhovateľom v 1. až 4. rade (ďalej len „navrhovatelia“) ich náhradu nepriznal s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p., a to napriek ich úspechu v konaní, nakoľko im v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca navrhujúci, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že v predmetnej veci nebude možné v rozsahu a v zmysle uvedeného rozsudku rozhodnúť, nakoľko povolenie zmeny v užívaní stavby nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.6.2007 na základe rozhodnutia sp. zn. č. výst. 66/2007 zo dňa 18.4.2007.

Navrhovatelia v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Mali za to, že skutočnosť, že medzičasom prišlo k vydaniu právoplatného stavebného povolenia zmeny užívaní spornej stavby, nič nemení na fakte, že rozhodnutie odporcu bolo s prihliadnutím na skutočnosti rozhodné ku dňu jeho vydania jednoznačne nesprávne, a teda i nezákonné. Berúc do úvahy reálnu nevykonateľnosť rozsudku, kde súd stanoví, že vracia preskúmané rozhodnutie späť odporcovi na ďalšie konanie, pričom odporca z dôvodu právoplatného stavebného rozhodnutia vo veci samej nemôže v podstate vydať v merite nové rozhodnutie, žiadali, aby odvolací súd po vyhodnotení zisteného stavu potvrdil nezákonnosť rozhodnutia odporca. Trvali na tom, že odporca svojím nesprávnym postupom v danom konaní jednoznačne spôsobil na ich strane vznik škody tým, že umožnil trvajúce protizákonné prevádzkovanie spornej pohostinskej prevádzky v priestoroch, ktoré neprešli riadnym stavebným konaním, týkajúcim sa zmeny v ich užívaní, čím prišlo na ich strane k vzniku zrejmej škody, ktorá pozostáva jednak z nemajetkovej ujmy (psychická ujma v dôsledku neustáleho nadmerného hluku v nočných hodinách, cigaretových a alkoholových výparov, slovné útoky a iné nevhodné správanie prevádzkovateľov spornej prevádzky ako i majiteľov budovy

v tom čase ešte rodinného domu a z toho plynúce zdravotné a rodinné problémy, ako i nutnosť odsťahovania sa z ich rodinného domu, vid'. manželia M.) a jednak i majetkovej ujmy (v dôsledku susedstva pohostinskej prevádzky prišlo k reálnemu poklesu trhovej hodnoty oboch ich nehnuteľností). Na základe toho žiadali odvolací súd, aby zaviazal odporcu k náhrade vzniknutej škody, pričom výšku náhrady s prihliadnutím na ním uvádzané skutočnosti ponechali na spravodlivom uvážení a rozhodnutí odvolacieho súdu. Poukázali i na neprimeranú dĺžku súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Trnave, a preto žiadali odvolací súd, aby preskúmal i skutočnosť, či zo strany Krajského súdu v Trnave neprišlo k zbytočným priesťahom v danom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.supcourt.gov.sk](http://www.supcourt.gov.sk), a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a (250l ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu, tvoriaceho prílohu predloženého súdneho spisu, odvolací súd zistil, že navrhovatelia podali dňa 26.4.2006 návrh na zakázanie zasahovania do pokojného stavu v súlade s ustanovením § 5 Občianskeho zákonníka, domáhajúc sa, aby odporca predbežne zakázal JUDr. A. a JUDr. I., vlastníkom nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v katastrálnom území S. stavby domu na P., súpisné č. 194, orientačné č. 3, prevádzkovanie reštauračného zariadenia a bufetu na letnej terase tohto domu, v dôsledku ktorého dochádza k neoprávnenému zásahu do pokojného stavu, a to až do doby právoplatného ukončenia konania o povolení stavby.

Primátor odporcu ako správny orgán, príslušný podľa § 13 ods. 4 a 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení platnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), vydal podľa ustanovenia § 5 Občianskeho zákonníka dňa 12.6.2006 preskúmané rozhodnutie sp. zn.: po 1/2006, vo výroku ktorého uviedol, že „rozhodol na základe ustanovenia § 30 v znení neskorších predpisov o zastavení konania, v rámci ktorého sa predbežne koná o zrejmom zásahu do pokojného stavu, ktorého sa mali dopustiť JUDr. A. a JUDr. I., obidvaja bytom P., tým, že neoprávnene zasahujú do pokojného stavu prevádzkovaním reštauračného zariadenia a bufetu na letnej terase domu, pretože uvedený skutok nie je možné prejednať“. Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh nespĺňa základné požiadavky vyplývajúce z platnej právnej úpravy pre postup a rozhodnutie na základe § 5 Občianskeho zákonníka, poukazujúc na to, že predmetné skutočnosti sú predmetom konania príslušného orgánu v zmysle stavebného zákona, kde sa problematika rieši od roku 2000, a preto mal za to, že sporné otázky medzi účastníkmi právneho vzťahu správny orgán nerieši, môže ich vyriešiť na návrh súd. Z potvrdení o doručení písomnosti (doručenka), založených v administratívnom spise odvolací súd zistil, že navrhovatelia prevzali uvedené rozhodnutie dňa 20.6.2006 a dňa 30.6.2006 podali na úrade odporcu odvolanie, ktoré bolo predložené Krajskému súdu v Trnave dňa 28.7.2006. V administratívnom spise odporcu je založené „Upovedomenie o oprave rozhodnutia – sp. zn.: po1/2006“ zo dňa 26.6.2006, ktorým odporca účastníkov v zmysle § 47 správneho poriadku upovedomuje o oprave rozhodnutia z dôvodu zrejmej nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia, a to v uvedení ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, tak, že opravené znenie má byť: „na základe ustanovenia § 30 ods. 1 písm. e/ zákona č. 71/1967 Zb.“. Potvrdenia o doručení tohto upovedomenia účastníkom, ktorým bolo adresované, sa v spise odporcu nenachádzajú.

Podľa § 5 Občianskeho zákonníka ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Podľa § 13 ods. 4 a 5 zákona o obecnom zriadení starosta

- a) zvoláva a vedie zasadnutia obecného zastupiteľstva a obecnej rady a podpisuje ich uznesenia,
- b) vykonáva obecnú správu,
- c) zastupuje obec vo vzťahu k štátnym orgánom, k právnickým a fyzickým osobám,
- d) rozhoduje vo všetkých veciach správy obce, ktoré nie sú zákonom alebo štatútom obce vyhradené obecnému zastupiteľstvu.

Starosta je štatutárnym orgánom v majetkovoprávných vzťahoch obce a v pracovnoprávných vzťahoch zamestnancov obce; v administratívnoprávnych vzťahoch je správnym orgánom.

Podľa § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení sa na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach právnických osôb

a fyzických osôb rozhoduje pri výkone samosprávy starosta, vzťahuje sa všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb.) s odchýlkami uvedenými v odseku 1 prvom, druhom a štvrtom bode a s týmito ďalšími odchýlkami: 1. o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu starostu rozhoduje súd, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Zastavenie konania upravuje správny poriadok v ustanovení § 30. Odsek 1 toho ustanovenia obsahuje taxatívny výpočet dôvodov pre zastavenie konania.

Podľa § 30 ods. 1 správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak e) zistí, že nie je príslušným na konanie a vec nemožno postúpiť príslušnému orgánu.

V zmysle § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a **musí obsahovať predpísané náležitosti.**

Podľa § 47 ods. 1, 2, 6 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

**Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo,** prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia. Určujú sa v ňom konkrétne práva a povinnosti účastníkov správneho konania. Výrok je potrebné odlišiť od ostatných obsahových náležitostí rozhodnutia. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci, je teda jadrom celého rozhodnutia, preto len výrok je záväzný, schopný nadobudnúť právoplatnosť a byť vykonateľný.

Správny poriadok vo vyššie citovanom ustanovení § 47 obsahuje povinné obsahové náležitosti výroku. Vždy je potrebné uviesť ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Rovnako je nevyhnutné, aby z výroku bolo jasné, kto je adresátom rozhodnutia (účastník konania) a čo sa rozhodnutím zakladá, mení alebo ruší (konkrétne právo alebo povinnosť) resp. autoritatívne potvrdzuje.

Vo výroku súdom preskúmaného rozhodnutia odporcu absentovala jeho podstatná náležitosť - ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Poukaz na ustanovenie § 30 ods. 1 v znení neskorších predpisov bol neúplný, nakoľko chýbalo uvedenie právneho predpisu. Odporca sa snažil túto neúplnosť výroku odstrániť opravou rozhodnutia v zmysle § 47 ods. 6 správneho poriadku. Odvolací súd

považoval preto za potrebné posúdiť, či pochybenie v písomnom vyhotovení rozhodnutia, ktorého sa správny orgán dopustil, má z právneho hľadiska charakter chyby v písaní, v počtoch a inej zrejmej nesprávnosti alebo tento charakter nemá.

O zrejmej nesprávnosti možno hovoriť len vtedy, ak nesprávnosť je z obsahu celého rozhodnutia zrejmalá a bez ďalšieho problému zistiteľná. Môže ísť len o zrejme zmyslové rozpory a omyly, ktoré majú charakter skutkový a ich opravou nedôjde k zmene obsahu a zmyslu rozhodnutia. Vada výroku správneho rozhodnutia, spočívajúca v opomenutí ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, nie je chybou v písaní, v počtoch alebo inou zrejmovou nesprávnosťou, a preto ju podľa názoru odvolacieho súdu nemožno opraviť postupom podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku. Je tomu tak preto, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejme, na základe ktorého ustanovenia správny orgán v skutočnosti rozhodol. Postup odporcu, ktorým sa usiloval opraviť taký nedostatok v písomnom vyhotovení svojho rozhodnutia, ktorý nie je z právneho hľadiska inou zrejmovou nesprávnosťou, bol preto v rozpore so správnym poriadkom.

S ohľadom na nezákonnosť postupu odporcu pri oprave svojho rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že v prejednávacom prípade odporca nerešpektoval vyššie špecifikované zásady určitosti a zrozumiteľnosti podstatnej náležitosti rozhodnutia – výroku.

Z uvedeného je teda zrejme, že výrok správneho rozhodnutia z dôvodu chýbajúcej podstatnej náležitosti nebol formulovaný úplne, a teda dostatočne jasne a určite, a preto odvolací súd považuje rozhodnutie odporcu za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Touto skutočnosťou sa krajský súd opomenul zaoberať, i keď išlo o vadu konania pred správnym orgánom, majúcu vplyv na zákonnosť správneho rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.) a navrhovatelia ju v opravnom prostriedku namietali. Išlo pritom o takú vadu konania, ktorá bránila meritórnemu preskúmaniu zákonnosti správneho rozhodnutia, nakoľko nebol zrejmy zákonný dôvod zastavenia správneho konania.

Na vyššie uvedené procesnú vadu rozhodnutia správneho orgánu odvolací súd prihliadol z úradnej moci z dôvodu, že spôsobila nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporcu v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p., pričom v tomto prípade nebol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania odporkyne proti napadnutému rozsudku, nakoľko krajský súd tieto vady preskúmaného rozhodnutia nechal bez povšimnutia. Z dôvodu zrušenia rozhodnutia správneho orgánu z procesných dôvodov (nezrozumiteľnosť pre neúplnosť a neurčitosť výroku správneho rozhodnutia) sa odvolací súd vecou meritórne nezaoberal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie správneho orgánu nie je v súlade so zákonom, a keďže súd prvého stupňa preskúmané rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, avšak

z iných dôvodov, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. a s použitím § 250l ods. 2 O.s.p., nakoľko bol vo výroku vecne správny.

V zmysle ustanovenia § 250j ods. 6 O.s.p. je správny orgán viazaný právnym názorom súdu.

Bude úlohou správneho orgánu, aby vyššie vytknuté vady vo svojom ďalšom konaní odstránil s tým, že sa zároveň vysporiada s námietkami navrhovateľov v opravnom prostriedku, a o ich návrhu opätovne rozhodne vychádzajúc z právneho a skutočného stavu v čase svojho rozhodovania, zohľadniac tiež skutočnosť, že bolo už vydané rozhodnutie o povolení zmeny užívania stavby č. výst. 66/2007 zo dňa 18.4.2007.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p. a s použitím § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom sa ich náhrada nepriznáva. Navrhovatelia, ktorí mali v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili.

K požiadavke navrhovateľov, vznesenej v ich vyjadrení k odvolaniu, aby odvolací súd zaviazal odporcu k náhrade vzniknutej škody a aby preskúmal i skutočnosť, či zo strany Krajského súdu v Trnave neprišlo k zbytočným priet'ahom v konaní, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu nie je správny súd oprávnený tieto otázky riešiť. Je preto vecou navrhovateľov, aby si svoje prípadné nároky voči odporcovi uplatnili na príslušnom súdnom orgáne.

**P o u č e n i e:** Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.

**V Bratislave, dňa 29. apríla 2010**

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.  
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:  
Peter Szimeth